

dækningsstyrken — begge typer af poster, der skal besættes.

I de første år efter ordningens iværksættelse vil det antal faste folk, der er (bliver) hjemsendt og dermed stillet til rådighed for mobiliseringsstyrken, være mindre end normalt. I denne periode må der på de pågældende poster anvendes allerede uddannede, hjemsendte værnepligtige. Senere indsættes hjemsendte af den frivillige kategori.

Disse vil imidlertid ikke altid med sikkerhed kunne påregnes at være til rådighed i fornødent tal, hvorfor man under den første uddannelse må give særligt egnet værnepligtigt personel en sådan supplerende uddannelse, at de vil kunne overtage de ubesatte nøgleposter.

Til de ovenfor under a) nævnte poster kan værnepligtige uddannes i dækningsstyrken ved en art dobbeltuddannelse. Eksempel: I en maskingeværgruppe, hvor skytten er frivillig, kan den værnepligtige hjælper i løbet af sin tid i dækningsstyrken uddannes, så han kan indgå i mobiliseringsstyrken som skytte. Tilsvarende kan en forsyner uddannes som hjælper.

For de ovenfor under b) nævnte poster gælder, at nødvendigheden af at anvende værnepligtige i et vist omfang i mobiliseringsstyrken sætter en grænse for, hvor mange af disse poster der i dækningsstyrken bør besættes med frivillige. Eksempel: I kampvognsbesætningerne kan skytterne være frivillige, medens en vis del af hjælperne må være værnepligtige.

Disse hjælpere kan — som ad a) skitseret — dobbeltuddannes med henblik på anvendelse som skytter i mobiliseringsstyrken.

Af foranstående fremgår, at hensynet til mobiliseringsstyrken nødvendiggør en vis dobbeltuddannelse og dermed udgifter, som ikke er direkte foranlediget af dækningsstyrkens behov.“

Ad spørgsmål 9.

Det lader sig ikke gøre på nuværende tidspunkt at anslå, hvilke besparelser hver enkelt påtænkt rationaliseringsforanstaltning kan medføre. Dette må ifølge sagens natur afhænge af en nærmere undersøgelse inden for det enkelte område og af den løsning, der vælges.

Under de i forsvarsministeriet foretagne overvejelser af rationaliseringsmuligheder

har opmærksomheden været rettet mod følgende arbejdsområder:

- gennemgang af forsvarsministeriet og den øverste militære stabsoverorganisation med henblik på organisatoriske og personelmæssige reduktioner,
- undersøgelse af mulighederne for tilvejebringelse af en fælles forsyningsorganisation for værnene og, såfremt dette ikke kan gennemføres, en undersøgelse af mulighederne for sammenlægning af forsyningsstjenesten inden for de enkelte værn,
- gennemgang af forsvarrets centrale og lokale værkstedstjenester med henblik på en mere effektiv kapacitetsudnyttelse,
- undersøgelse af mulighederne for sammenlægning af den lokale værnadministration, således at der inden for de enkelte regioner oprettes fællesværns administrationsorganer,
- reorganisation, evt. nedlæggelse, af urentable eller utidssvarende virksomheder og institutioner (ammunitionsarsenalet, våbenarsenalet, krudtværket, brødfabrikken, søværnets vaskeri på Holmen, Københavns militærhospital m. fl.)
- gennemgang af forsknings- og udviklingsvirksomheden ved forsvarrets tekniske virksomheder under hensyntagen til mulighederne for gennem NATO-samarbejdet at få stillet forsøgsresultater til rådighed,
- undersøgelse af mulighederne for udviklet automatisering og mekanisering af rutinepræget administrationsarbejde,
- gennemførelse af en garnisonsordning for den del af søværnets og flyvevåbnets personel, der tjenstgør uden for København,
- gennemgang af den militære udskrivningstjeneste for civile motorkøretøjer samt af forsvarrets egen motorkøretøjs-tjeneste, herunder også med henblik på reduktion af antallet af almindelige personmotorvogne i forsvaret,
- gennemgang af forsvarrets telegrafforvaltningens administrationsområde med henblik på mulighederne for at lade de civile teleadministrationer overtage forvaltningens arbejdsopgaver,